

Sygn. akt VW 1669/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Klaudia Milek

Protokolant: Patrycja Prokop

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27.07.2017 roku sprawy, przeciwko I. G. s. J. i N. ur. (...) w K.

obwinionego o to że:

W dniu 15 listopada 2016r. tj. siedem dni od daty otrzymania ostatniego pisma wysłanego na adres zameldowania, będąc posiadaczem pojazdu marki N. o numerze rejestracyjnym (...), wbrew obowiązkowi na żądanie Straży Miejskiej, nie wskazał komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w dniu 15 kwietnia 2016r. ok. godz. 17.00.

tj. za wykroczenie z art. 96§3 KW w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dnia 20.06.97r. Prawo o ruchu drogowym Dz. U. nr 108 poz 908 z późn. zm.

orzeka

I. Obwinionego I. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 96 par 3 kw. wymierza karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) złotych .

II. Zwalnia obwinionego od opłaty , koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt V W 1669/17

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strażnik miejski B. T. w dniu 15 kwietnia 2016 r. ok. godz. 17:00 w W. przy Al. (...) ujawnił wykroczenie drogowe z art. 92 §1 kw. oraz 144 §1 kw. polegające na parkowaniu pojazdu marki N. o nr rej. (...) w strefie obowiązywania znaku B-36 i na trawniku, niszcząc roślinność przekazaną do użytku publicznego (notatka urzędowa – k. 1, zdjęcia – k. 2).

W związku z powyższym, Straż Miejska podjęła czynności wyjaśniające, które wykazały, iż właścicielem pojazdu jest D. B.. Straż Miejska wezwała właściciela pojazdu za pośrednictwem poczty, do wskazania, komu powierzył pojazd w oznaczonym czasie zaznaczając, że spoczywa na nim obowiązek wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie oraz, że osobę, której powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie należy wskazać poprzez wypełnienie i dostarczenie Straży Miejskiej części B załącznika w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Straż Miejska jednocześnie poinformowała, że w przypadku, gdy nie dopełni obowiązku określonego w art. 78 ust. 4, 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym, tj. nie wskaże komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie i popełni wykroczenie określone w art. 96 § 3 Kodeksu Wykroczeń oraz, że w związku z powyższym zakończenie prowadzonych czynności wyjaśniających w sprawie nastąpi poprzez wyrażenie zgody na przyjęcie mandatu karnego kredytowanego w wysokości: 200 zł, a także, że mandat karny kredytowany

zostanie wystawiony i przesłany po uprzednim wypełnieniu, podpisaniu i odesłaniu załączonego oświadczenia, zawartego w części C załącznika (pismo – k. 3). Wezwanie doręczono D. B. do rąk własnych w dniu 12 maja 2016 r., co potwierdziła własnoręcznym podpisem (zpo – k. 4).

D. B. w związku z powyższym wezwaniem, wypełniła przesłany przez Straż Miejską załącznik – część B i nadesłała go do Straży Miejskiej w dniu 18 maja 2016 r. W niniejszym załączniku właścicielka pojazdu wskazała I. G., jako osobę, której powierzyła pojazd, którym zostało popełnione przedmiotowe wykroczenie.

W związku z powyższym, Straż Miejska wezwała I. G., wskazanego przez właścicielkę pojazdu D. G. jako posiadacza pojazdu, za pośrednictwem poczty, do wskazania, komu powierzył pojazd w oznaczonym czasie zaznaczając, że spoczywa na nim obowiązek wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie oraz, że osobę, której powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie należy wskazać poprzez wypełnienie i dostarczenie Straży Miejskiej części B załącznika w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Straż Miejska jednocześnie poinformowała, że w przypadku, gdy nie dopełni obowiązku określonego w art. 78 ust. 4, 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym, tj. nie wskaże komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie i popełni wykroczenie określone w art. 96 § 3 Kodeksu Wykroczeń oraz, że w związku z powyższym zakończenie prowadzonych czynności wyjaśniających w sprawie nastąpi poprzez wyrażenie zgody na przyjęcie mandatu karnego kredytowanego w wysokości: 200 zł, a także, że mandat karny kredytowany zostanie wystawiony i przesłany po uprzednim wypełnieniu, podpisaniu i odesłaniu załączonego oświadczenia, zawartego w części C załącznika (pismo – k. 6 i 7). Wezwania doręczono I. G. do rąk własnych w dniu 22 czerwca 2016 r. oraz 8 listopada 2016 r., co potwierdził własnoręcznym podpisem (zpo – k. 7 i 9).

I. G. w związku z powyższym wezwaniem, nie wypełnił żadnego z przesłanych przez Straż Miejską załączników.

Wobec powyższego, Straż Miejska skierowała do Sądu wnioski o ukaranie I. G. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw w zw. Z art. 78 ust. 4 Ustawy z dnia 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym, Dz. U. nr 108 poz. 908 z późn. zm. Wyrokiem nakazowym z dnia 12 kwietnia 2017 r. obwiniony został uznany za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu. Od wyroku nakazowego sprzeciw wniósł obwiniony, wnosząc o wystąpienie przez Sąd do Zarządu Dróg Miejskich w W. lub właściwego samorządowego organu (...) W. odpowiedzialnego za oznakowanie Al. (...) w W. w celu ustalenia jakiej dokładnie treści tabliczka była zamieszczona poniżej znaku B-36 (zakaz zatrzymywania się) w dniu 15 kwietnia 2016 r. po lewej stronie jezdni drogi przy Al. (...) – przy (...)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: dokumentów w postaci: notatki strażnika miejskiego (k. 1), zdjęć (k. 2), wezwań (k. 3, 6 i 8), zwrotnych potwierdzeń odbioru (k. 4, 7 i 9), oświadczenia (k. 5), które to dokumenty wobec braku przeciwdowodów i braku kwestionowania ich przez strony, Sąd ocenił jako odpowiadające prawdzie.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd wobec faktu, iż obwiniony ani w postępowaniu wyjaśniającym, ani też przed Sądem nie skorzystał z możliwości złożenia wyjaśnień, ustalił stan faktyczny w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów. Przywoływane przy tym przez obwinionego okoliczności w sprzeczności od wyroku nakazowego, nie powodują braku wyczerpania znamion zarzucanego mu wykroczenia, nie mogą zatem prowadzić do wykluczenia jego odpowiedzialności. Treść wyjaśnień obwinionego wskazuje, iż stanowią one rezultat braku dostatecznej refleksji nad zakresem obowiązku ciążącego na posiadaczu pojazdu z mocy art. 96 § 3 kw. i art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym.

Zgodnie z art. 96 § 3 kw., karze grzywny podlega ten, kto wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw. ma na celu zatem m.in. ustalenie kierującego pojazdem w razie popełnienia przestępstwa lub popełnienia wykroczenia z udziałem tego pojazdu. Przepis ten odnosi się wprost do obowiązku wynikającego z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, zgodnie z którym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie

uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

W niniejszej sprawie do obwinionego I. G. w dniach 12 czerwca 2016 r. i 21 października 2016 r. skierowane zostały wezwania, w których został on pouczone o treści art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym i wezwany do pisemnego wskazania danych osoby, której pojazd w oznaczonym w tych pismach czasie został powierzony do używania lub kierowania i udzielenia odpowiedzi w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma. Wezwania to obwiniony odebrał osobiście 22 czerwca 2016 r. oraz 8 listopada 2016 r., co potwierdził własnoręcznym podpisem. Należy zaznaczyć, iż jak słusznie podkreśla się w doktrynie, sytuacja, w której osoba osobiście zobowiązana odebrała kierowane do niej pismo uprawnionego organu i nie udzieliła na nie właściwej odpowiedzi lub w ogóle jej zaniechała, przesądza o wypełnieniu przez taką osobę znamion wykroczenia stypizowanego w art. 96 § 3 kw. (por. W. Jankowski [w:] Grzegorzczuk T. (red.), Jankowski W., Zbrojewska M., Kodeks wykroczeń. Komentarz, Wolters Kluwer 2013). W takim przypadku niewskazaniem będzie przede wszystkim udzielenie odpowiedzi negatywnej, np. w przypadku, gdy osoba zobowiązana nie wskaże żadnej osoby ale, niewskazaniem będzie również zaniechanie udzielenia odpowiedzi na powyższe pytanie. Zdaniem Sądu, ustawodawca przewidział bowiem możliwość niewskazania wbrew obowiązkowi przez zobowiązanego osoby kierującej lub używającej dany pojazd w oznaczonym czasie jedynie pod warunkiem wykazania, że pojazd ten został użyty po pierwsze wbrew woli i wiedzy ww., po drugie przez nieznaną osobę, po trzecie ww. nie mógł temu zapobiec. Warunki te jednocześnie muszą zostać spełnione łącznie.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego bezspornie wynika, że obwiniony nie wywiązał się z nałożonego na niego obowiązku, gdyż nie wskazał, kto w czasie zdarzenia dysponował jego pojazdem.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że w dniu 15 kwietnia 2016 r. ok. godz. 17:00 strażnik miejski ujawnił wykroczenie drogowe popełnione przez kierującego pojazdem marki N. o nr rej. (...). Świadczy o tym notatka urzędowa oraz sporządzone przez strażnika miejskiego zdjęcia dokumentujące powyższe zdarzenie. Bezsporne jest również, że obwiniony został skutecznie wezwany przez Straż Miejską do udzielenia informacji o osobie, której powierzony został ww. pojazd do kierowania lub używania w tym czasie i osobiście odebrał w dniach 22 czerwca 2016 r. oraz 8 listopada 2016 r. wezwania, do wskazania konkretnej osoby.

Warto podkreślić także, iż organ nie zwraca się z zapytaniem o wskazanie osoby, która popełniła wykroczenie – zwraca się wyłącznie o wskazanie osoby, której pojazd został powierzony do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Wskazanie osoby, której został powierzony pojazd do używania lub kierowania nie jest zatem w żadnym razie tożsame z oskarżeniem tej osoby o popełnienie czynu zabronionego. Norma prawna zawarta w art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym przewiduje możliwość uchylenia się od obowiązku wskazania na żądanie uprawnionego organu komu został powierzony pojazd do używania lub kierowania w oznaczonym czasie jedynie w sytuacji, gdy pojazd został użyty wbrew woli tej osoby i jej wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mogła ta osoba zapobiec. Wyjaśnienia obwinionego obrazują jednocześnie, że nie wystąpiły w sprawie warunki, na podstawie których mógłby się on uchylić od obowiązku odpowiedzi na temat danych osoby, której powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Jeszcze raz wypada zaznaczyć, że udzielenie informacji Straży Miejskiej na temat tego komu pojazd został powierzony, nie jest równoznaczne ze wskazaniem przez właściciela, że to ta osoba popełniła wykroczenie, osoba, której pojazd powierzono, może przecież na przykład bez zgody lub wiedzy właściciela powierzyć ten pojazd jeszcze komuś innemu. Organ zaś nie zwrócił się do obwinionego z zapytaniem o wskazanie osoby, która popełniła wykroczenie – lecz wyłącznie o wskazanie osoby, której pojazd został powierzony do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

Popełnienie wykroczenia z art. 96 § 3 kw. następuje w momencie upływu 7-dniowego terminu do wskazania informacji organowi. W niniejszej sprawie, Straż Miejska skierowała wniosek o ukaranie po upływie 7 dni od doręczenia obwinionemu wezwania.

W sprawie niniejszej na obwinionym, jako użytkowniku pojazdu, ciążył obowiązek w zakresie uregulowanym w art. 96 § 3 kw i w art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, by mógł zgodnie z ustawą zrealizować obowiązek udzielenia

informacji organowi. Oznacza to, że osoba zobowiązana wobec organu ma obowiązek posiadania danych na temat tego, kto użytkował jej pojazd i czynić to może w sposób dla siebie dogodny i przez siebie obrany, np. poprzez zwykłe – zapamiętywanie tych faktów, bądź jeśli osoba nie przechowuje w pamięci takich danych np. poprzez powierzenie ewidencjonowania takich zdarzeń innym osobom, tak by zgodnie z ustawą móc efektywnie wywiązać się z obowiązku wobec organu, w sytuacji zwrócenia się o takie dane przez organ zgodnie z art. 96 § 3 kw. Wykroczenie (zgodnie z art. 6 § 1 kw) można popełnić nie tylko w zamiarze bezpośrednim ale także ewentualnym, tzn. przewidując możliwość popełnienia wykroczenia godzić się na to. Zatem, obwiniony jako użytkownik pojazdu, podając, że nie może i nie jest w stanie pamiętać, komu powierzył pojazd, a jednocześnie nie zabezpieczając sobie danych na temat tego komu faktycznie pojazd przekazał, tym samym biorąc pod uwagę istnienie ustawowego obowiązku określonego w art. 96 § 3 kw, przewidywał możliwość popełnienia tego wykroczenia tzn. godził się na jego popełnienie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał obwinionego I. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 96 § 3 kw. Obwiniony jest osobą dorosłą, w pełni poczytalną, nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca jego winę. Jako okoliczność łagodząca Sąd potraktował przy tym uprzednią niekaralność obwinionego.

Ustalając wymiar kary, Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary z art. 33 kw., a zatem pod uwagę brał stopień społecznej szkodliwości czynu i cele kary w zakresie społecznego oddziaływania, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze. Wykroczenie wskazane w art. 96 § 3 kw. zagrożone jest karą grzywny. Sąd ocenił, że orzeczona wobec obwinionego kara grzywny w wysokości 200 zł jest adekwatna do przeciętnego stopnia społecznej szkodliwości czynu obwinionego, zdaniem Sądu taki wymiar kary zrealizuje cele prewencji indywidualnej, która ma za zadanie przede wszystkim przeciwdziałanie tego typu zachowaniom w przyszłości, jak i prewencji generalnej, której zadaniem jest kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i utrwalanie prawidłowych postaw wobec prawa.

Mając na uwadze sytuację materialną obwinionego, Sąd zwolnił obwinionego od opłaty i kosztów postępowania oraz przyjął je na rachunek Skarbu Państwa.

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji wyroku.